

Waarom Michiel telkens weer militair werd

Als kind was Michiel (41) doodsbang als het luchtalarm afging of als het onweerde. Het enige waar hij als tiener van droomde, was marinier worden en hij heeft daarnaast altijd een enorme fascinatie voor de twee wereldoorlogen gehad. Twaalf jaar geleden onderging hij een regressiesessie om te onderzoeken of dit alles met een vorig leven te maken had. Hij kreeg zijn antwoord, maar in de jaren die volgden onderging hij meer sessies en voor hem ontvouwde zich een rijke geschiedenis van levens als militair of krijger. Niet zonder reden. De ziel van Michiel koos vaak het leven als militair om belangrijke lessen te leren.

Tekst: Michiel van der Pols

Michiel van der Pols

Als ik als klein kind buiten aan het spelen was en het luchtalarm werd op de eerste maandag van de maand getest, wist ik niet hoe snel ik thuis moest zijn. Mijn moeder stond vaak al klaar om me op te vangen. Zo doodsbang dat ik was. Hetzelfde had ik met onweer. Ik weet nog dat ik als kind op zolder aan het spelen was, toen het begon te onweren. Ik vloog de trappen af, weg van het gevaar. Toen ik ouder werd, verdwenen de angsten. Toch was dit gedrag voor mij jaren later de motivatie om een regressiesessie te ondergaan. Niet eerder had ik me verdiept in reïncarnatie of spiritualiteit, maar misschien lag de oorsprong van deze angsten toch in een vorig leven? De regressietherapeut waar ik destijds heen ging, was gespecialiseerd in de Tweede Wereldoor-

log. Het merendeel van zijn cliënten heeft een leven gehad gedurende de Tweede Wereldoorlog en heeft daar in dit leven nog op de één of andere manier last van. Angst voor onweer (oorlogsgeweld) en luchtalarm komt vaker voor bij deze mensen.

2 levens, 2 wereldoorlogen

We stonden als eerste stil bij mijn meest recente vorige leven. Dat speelde zich in de Tweede Wereldoorlog af. Ik was een jonge Franse soldaat die in de eerste dagen van de oorlog ver van huis tegen de Duitse overmacht moest vechten. Bij een vlucht poging om gevangenschap door

de Duitsers te voorkomen, werd ik van dichtbij neergeschoten. Het voelde als falen om zo jong dit leven te verlaten. Samen met de therapeut ging ik verder zoeken. We gingen samen naar het leven voorafgaand aan het leven als soldaat in de Tweede Wereldoorlog. Ook toen was ik een Franse soldaat. Maar nu vocht ik in de Eerste Wereldoorlog. Ik was een oudere soldaat die na jaren van vechten in 1917 in de loopgraven om het leven kwam. Dit keer voelde mijn dood totaal anders. Ik had in de oorlog waarschijnlijk al veel meegemaakt, was doodop van al het vechten en mijn dood voelde dan ook als een ware verlossing aan. Ik kreeg het gevoel dat veel van mijn eerder gesneuvelde kameraden mij boven stonden op te wachten.

Ik was sceptisch over wat ik in de regressiesessie had mogen zien. Het voelde alsof ik het hele verhaal verzonnen had. Maar toch waren de beelden die bij mij binnen waren gekomen glashelder en gaven ze antwoord op de vraag waarom ik als kind zo bang was voor onweer en het luchtalarm. Het verhaal voelt voor mij ook als 'waar' aan. Het verklaart ook mijn interesse in de twee wereldoorlogen en mijn verlangen als tiener om marinier te worden. De avond na de regressiesessie stond ik voor de spiegel mijn tanden te poetsen. Eigenlijk viel me toen pas voor het eerst op dat ik op mijn buik

'Ik moest tegen mijn zin de meest verschrikkelijke dingen doen'

twee redelijk grote, ronde moedervlekken heb. Ze zijn ongeveer net zo groot als een kogelgat. Deze moedervlekken zitten precies op de plek waar ik volgens mijn regressiebeleving in de Tweede Wereldoorlog geraakt moest zijn. Wellicht een fysieke herinnering aan mijn vorige leven?

Wakker worden!

Deze regressiesessie was eigenlijk mijn eerste kennismaking met spiritualiteit. Pas jaren later ging ik mij er veel meer in verdiepen. De ontmoeting met een vrouw, die mijn soulmate bleek te zijn, maakte heel veel bij mij los. Ik voelde met haar een connectie die ik nooit eerder in mijn leven gevoeld had. Het was alsof wij elkaar al heel lang kenden. Alsof onze connectie verder ging dan dit leven alleen. Zij prikte ook met gemak door de muur heen die ik in dit leven en wellicht zelfs in vorige levens had opgebouwd. Bij haar was ik zonder moeite degene die ik ergens in mijn geschiedenis achter die

dikke muur verborgen had. Ik schrok ervan hoezeer ik mezelf was kwijtgeraakt. Wie ben ik eigenlijk echt en wat wil ik nou zélf? Hoe kan ik zover van mezelf afgeraakt zijn? Een zoektocht naar mezelf volgde. Door veel gesprekken te voeren, veel na te denken en hulp te zoeken, kwam ik steeds dichterbij mijn ware 'ik'. Steen voor steen brak ik mijn muur af. Bij elke laag had ik nieuwe vragen, ontmoette ik nieuwe angsten, maar vond ik ook antwoorden en uiteindelijk ontspanning. Het waren snel opeenvolgende fases met eenzelfde patroon. Elke keer als ik door mijn angsten heenging, goed in contact met mezelf bleef en deed wat mijn gevoel me ingaf, werd ik beloond. Ik leerde mezelf steeds beter kennen en mijn bewustzijn vergrootte zich. Ik werd wakker!

Op de vlucht voor geweld

Ik ben tijdens de zoektocht naar mezelf bij een heel aantal paragnosten geweest. >

De bijzondere connectie die ik met mijn soulmate voelde, wakkerde een interesse in spiritualiteit aan. Ik was op zoek naar antwoorden. Elke paragnost kon mij op zijn of haar unieke manier goed helpen. In die sessies kreeg ik al een paar keer een doorkijkje naar een vorig leven. Eén leven speelde zich bijvoorbeeld in Groot-Brittannië af. Ik was een krijger, maar wilde dat helemaal niet zijn. Ik moest tegen mijn zin de meest verschrikkelijke dingen doen. Uiteindelijk ben ik gevlucht van dit geweld en heb ik de rest van mijn leven, waarschijnlijk hevig getraumatiseerd, doorgebracht in de bossen. In dat leven was ik mijn soulmate ook tegengekomen, maar we kwamen niet samen. Ook in andere levens hebben wij elkaar gekend. Niet altijd als man of vrouw, ook als vader en zoon en als twee kinderen die samen opgroeiden. Het boek *De Zielenreis* van Michael Newton gaf me veel antwoorden op vragen die ik destijds hierover had. Door duizenden cliënten onder hypnose terug te brengen naar vorige levens en naar de periode tussen levens in, was Michael Newton in staat om een behoorlijk compleet beeld te schetsen van hoe

‘Steen voor steen brak ik mijn muur af’

de reis van onze ziel verloopt. In zijn boek geeft hij antwoorden op vragen als: waar komen we vandaan, wat doen we hier op aarde, waar gaan we heen? Het idee dat ik niet één, maar meerdere – wellicht wel honderden – levens heb, verruimde mijn perspectief enorm. Het vergrootte mijn interesse in reïncarnatie en verklaarde de diepe connectie die ik meteen voelde bij de ontmoeting met mijn soulmate. Het was een zielsherkenning. Wij hadden ‘boven’ afgesproken elkaar in dit leven weer te ontmoeten.

Jezelf zijn in een militaire wereld?

Ook in dit leven heb ik er in eerste instantie voor gekozen om militair te worden. Ik heb ruim twaalf jaar bij het Korps

Mariniers gediend. Als kind kon ik niets anders verzinnen dan militair te worden. Het was als een roeping. Het is een bijzondere, intensieve en leerzame periode geweest. Ik heb de halve wereld gezien, een uitzending naar Irak gedaan, uit vliegtuigen gesprongen, in het Caraïbische gebied gewerkt en bij de antiterreureenheid gediend. Feitelijk heb ik alles gedaan waar ik als tiener van droomde. Maar zoals destijds alles in mij zei dat ik marinier wilde worden, zei na twaalf jaar alles in mij dat het tijd was om te stoppen. Als ik er nu op terugkijk, had ik destijds al de behoefte om mezelf te vinden en aan een leven met meer eigen regie. Als militair leef je in een wereld waar het groepsbelang voorop staat en waar het moeilijk is je eigen identiteit te vinden en te behouden. Ik was erg verbonden met de rol van marinier en wist nauwelijks wie ik was zonder deze rol. Ik had tot dusver het leven geleefd van anderen en niet het leven dat ik echt wilde.

Nog twee levens als militair

Mijn zoektocht was nog niet voorbij. Mijn soulmate en ik zijn bij elkaar gekomen (in dit leven wél!) en veel lagen van mijn muur zijn afgebroken. Ik heb veel geleerd over mezelf en over de wereld waarin we leven, maar ik had nog een blinde vlek. Geïnspireerd door het boek *De Zielenreis* heb ik recent twee regressiesessies ondergaan bij een hypnotherapeute die opgeleid is door Michael Newton. Ik wilde antwoord op de vraag welke lessen ik nog te leren heb. Wat is mijn blinde vlek? In het eerste leven dat ik mocht zien, was ik tot mijn grote schrik een Romeinse soldaat. Alweer een leven als militair! Ik zag hoe ik als soldaat vanaf een heuvel bekeek hoe het leven in een dorp er rustig en vredig aan toeging. Ik wilde helemaal geen militair zijn en verlangde naar een eigen rustig en vredig leven. De realiteit was echter dat ik jarenlang moest dienen in het Romeinse leger. Ik leefde destijds dus ook al niet het leven dat ik zelf wilde, maar het leven in dienst van een ander. In dat leven had ik dat pas door toen ik als oude man stierf in het bijzijn van mijn geliefden in een vredig dorpje in Zuid-Italië. De les zag ik wel, maar ik had hem nog niet geleerd. Het leven was immers voorbijgegaan zonder dat ik echt gedaan had wat ik wilde.

Het tweede leven dat ik mocht zien, was een leven van heel lang, misschien wel tweeduizend jaar geleden. Ik was een jonge krijger die van de gemeenschap mocht bewijzen wat hij kon. Ik stond ver buiten het dorp op uitkijk. Na een lange tijd van wachten, moest ik het dorp alarmeren voor een aankomende dreiging. Ik rende naar het dorps hoofd. Dat was een man waar ik tegenop keek en waar ik ongelooflijk veel respect voor had. Het was een man die vanuit zijn hart leefde, maar ook (juist daardoor?) erg krachtig was. Hij had duidelijk de leiding, was begaan met zijn mensen, gaf het goede voorbeeld en was, op zijn manier, liefdevol. Deze man was in balans. Ik sprak hem aan en waarschuwde hem voor de dreiging die op ons dorp afkwam. Hij bedankte me voor mijn waarschuwing en verzamelde direct de volwassen krijgers. Zij gingen op de dreiging af en probeerden tevergeefs het dorp te beschermen tegen een enorme overmacht. Zij en uiteindelijk iedereen in het dorp werden vermoord en alle huizen geplunderd. Zelf kwam ik ook in deze chaos om het leven. Toen we de regressiesessie afrond-

‘Hij liet me zien dat krachtig en liefdevol een combinatie is die wél mogelijk is’

den, voelde het voor mij alsof dit leven als jonge krijger de start was van een hele serie van levens als krijger of militair. Hier is de cyclus om een specifieke les te leren waarschijnlijk gestart. De leider van het dorp was als een voorbeeld voor me. Hij had me destijds laten zien dat krachtig en liefdevol zijn een combinatie is die wél mogelijk is. Het is juist krachtig om vanuit je hart te leven en je emoties te tonen, dit doet geen afbreuk aan je leiderschap of mannelijkheid.

Mijn levensles

En hiermee was voor mij de cirkel rond, mijn blinde vlek was er niet meer. In dit leven mag ik in balans komen. Niet meer doen zoals het hoort, of alles in dienst stellen van anderen. Wellicht is er een einde gekomen aan een cyclus van levens als krijger of militair en mag ik leven vanuit mijn hart en mijn leven inrichten op de manier zoals ik het wil. Hierbij is er ruimte voor mijn mannelijke, maar ook vrouwelijke energie. Alles in balans. Het huidige tijdperk is er ook naar. Steeds meer mensen worden wakker, staan in contact met zichzelf en doorbreken ouderwetse patronen en dynamieken door naar hun hart te luisteren en te doen wat goed is voor henzelf. De ouderwetse machtsystemen vallen één voor één om. Voor grote ego-machthebbers is steeds minder plaats. Hoe meer mensen wakker worden, hoe meer de wereld weer

in balans komt. Ik ben dankbaar voor de lessen die ik heb mogen leren en vervolg mijn levenspad, waarschijnlijk ook met het nodige vallen en opstaan, met veel plezier en vertrouwen. En ja, zelfs nu ik weet wat me te doen staat in dit leven kan ik toch nog onzeker zijn, angst hebben en neemt mijn ego soms een loopje met me. Je weg zien, is iets anders dan de weg daadwerkelijk bewandelen. Zo twijfelde ik ook over het plaatsen van dit artikel. Ook al voelt dit voor mij als de waarheid, waarom zou ik het delen? Veel westerlingen hebben immers niets met reïncarnatie, hun perspectief is anders dan het mijne. Verschillende mensen uit mijn omgeving zullen wel denken dat ik gek geworden ben...

Mijn antwoord aan hen is simpel: ik volg mijn hart! •

Doorbraak!

Michiel van der Pols noemt zichzelf doorbraakcoach. Hij legt uit wat dat niet én wel is: “Ik ben geen gecertificeerd coach. Ook ben ik geen psycholoog, paragnost, predikant of maatschappelijk werker. Wel werk ik met een heldere intuïtie, een stevig analytisch vermogen en een enorme passie om mensen te helpen die vastlopen in het leven. Door mijn persoonlijke ervaringen van een crisis, zoektocht en doorbraak weet ik waar jij staat en welke kant je op kan gaan. Ik bied je een helpende hand zodat jij zelf je levenspad weer kan vervolgen.” Meer info: www.doorbraakcoaching.com